

12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி,
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்
அவர்கள் அருளியது

சிந்தனைப் புரட்சிக்கு அழைப்பு

இந்து மதத் தந்தை, இந்து வேத நாயகம், 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, மடாதிபதி, ஞானாச்சாரியார், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்.

இந்து இலக்கியக் கழக வெளியீடு

மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,117 புரட்டாசி மாதம்.

காணிக்கை: ரூ 10/-

உள்ளுறை

1. சிந்தனைப் புரட்சிக்கு அழைப்பு. (8-2-1981இல் குருதேவர் எழுதிய சிறு நூல்.)
2. அருளுலகத்தார் ஒற்றுமைச் செழுச்சி அழைப்பு மடல். (23-5-1985இல் குருதேவர் எழுதிய ஒரு சிறு நூல்.)
3. இயக்க வளர்ச்சி நிலை - குருதேவர் விளக்கம். (1984இல் நடந்த வைகாசி மாதப் பால்குட விழா நிறைவை ஒட்டி குருதேவர் அளித்த விளக்கம்.)

“அன்னிய ஆட்சிக்கு
அஞ்சி, அடங்கி, ஒடுங்கி வாழ்ந்த
அதே அடிமைத் தனம்தான்; விடுதலை
பெற்ற இந்தியாவிலும் தொடர்ந்து
செழித்து வளர்ந்திருக்கிறது ...”

இதைப் பற்றி இன்று வரை
படித்த இந்தியர்கள் சிந்திக்கவே
இல்லை, ஏன்?

“இந்திய அரசியலில் இருக்கின்ற
தனிமனித வழிபாடு முழுமையாக அகற்றப்பட்டு,
தத்துவ வழிபாடு உருவாகிட வேண்டும்.”

இன்றைய அரசியலில் தனிமனிதர்களின் பெயர்களுக்கு
இருக்கும் முக்கியத்துவம் முழுமையாக அகன்று,
அரசியல்வாதிகள் பின்பற்றும் தத்துவம் மட்டுமே
முக்கியம் உடையதாக ஏற்கப்பட
வேண்டும்.

சிந்தனைப் புரட்சிக்கு அழைப்பு

8-2-81

**குருமகா சன்னிதானம்,
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்,
பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி.**

அருள்மிகு வீரமாகாளி சன்னிதானத்துக்கு,

நண்ப! தங்களின் அஞ்சல் 5/2/81ஐக் கண்டோம். மிக்க மகிழ்ச்சி. தாங்கள் எமது நிதானமான, அமைதியான, அடக்கமான, பொறுமையான, ஆற்றொழுக்குப் போன்ற செயல்திட்டங்களைப் பெருமளவு புரிந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்து அகமகிழ்வு கொண்டோம். இது போலச் சிலராவது எம்மை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்ட பிறகே, யாம் வெளிப்பட்டு நேரடியான சமுதாயப் பணிகளில் இறங்குவது நல்லது.

யாம், இன்றைய எல்லா இயக்கங்களையும் நன்கு அறிவோம். எதிலும் கொள்கைத் தெளிவோ, செயல்திட்ட வரையறையோ, பொறுக்கியெடுத்த குறிக்கோளோ இல்லை. ஏறத்தாழ எல்லா இயக்கங்களிலும் ஒரு சில தனிமனிதர்களே இயக்கும் சத்திகளாக உள்ளனர். இவர்கள் பிறர் தங்களை வளர்த்திடவோ! அல்லது தங்களே தங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவோ! முடியாத சூழ்நிலையில்தான் வாழுகிறார்கள். எனவேதான், இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எந்த ஒரு தனிமனிதனோ! இயக்கமோ! உண்மையான, உருப்படியான செல்வாக்கைப் பெற முடியவில்லை. இப் பேருண்மையினை நன்கு கூர்ந்து கவனித்து ஆராய்ந்தே வருகிறோம் யாம்.

அடுத்து இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்கள் சமுதாயத்தில் தாழ்ந்தும்; பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தும்; அவர்களைப் பற்றி உண்மையிலேயே கவலைப் படுகின்ற தலைவர்களோ, இயக்கங்களோ இல்லை. எந்த ஒரு அரசியல் தலைவனிடமும் தாழ்நிலையில், வீழ்நிலையில் உள்ள தனிமனிதர்களை உயர்த்தக் கூடிய எண்ணங்களே இல்லை. அதனால்தான் எந்த ஓர் அரசியல் இயக்கமும் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களைப் பற்றி அக்கரை காட்டும் திட்டத்தைப் பெற்றிருக்க வில்லை.

அதாவது, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள எல்லா அரசியல் இயக்கங்களும் சமுதாய ரீதியாக மேல்மட்டத்தில் இருப்பவர்களையும், பொருளாதார ரீதியாக மேல்மட்டத்தில் இருப்பவர்களையுமே கருத்தில் கொண்டு இயங்குபவையாக இருக்கின்றன. இந்தப் பேருண்மை ஏறத்தாழ எல்லோருக்குமே புரிந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் பூனைக்கு மணி கட்ட எலிகள் முயற்சித்தது போல் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் (the middle class people) தொடர்ந்து பல முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், இம்முயற்சிகள் 'மயிலே! மயிலே! இறகு போடு!' என்ற நிலையில் இருக்கின்றன என்றுதான் கூற வேண்டும்.

இதை இன்னும் சற்று வெளிப்படையாகப் பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், 'கொக்கு தலையில் வெண்ணெயை வைத்து அது உருகி கொக்கின் கண்ணை மறைக்கும் போது கொக்கைப் பிடித்துக் கொள்ளும் முயற்சியைப் போல், யோசனையைப் போல்' இருக்கிறது. அதாவது நடுத்தர வர்க்கத்தினர், மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் மனம் இளகிச் சுரண்டுவதையும், ஏமாற்றுவதையும், கள்ளச் சந்தை மூலம் கொள்ளை இலாபம் சம்பாதிப்பதையும் நிறுத்தி விடுவார்கள் என்று நம்புகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கையால்தான் நடுத்தர மக்கள் திடீர் திடீரென்று எத்தனை தலைவர்கள் தோன்றினாலும்; எத்தனை இயக்கங்கள் தோன்றினாலும் அவற்றை உடனுக்குடன் வரவேற்று ஆதரித்துப் போற்றிப் பேணி வளர்த்து விடுகிறார்கள். முடிவில்

ஏமாறுகிறார்கள். இந்த ஏமாற்றல் (இந்தியா விடுதலையானது முதல் 1981ஆம் ஆண்டு வரை) 34 ஆண்டுக்கு மேலாகத் தொடர்கதை போல் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இனியும் இது தொடரக் கூடாது.

நண்ப! மத்திய தர மக்கள்தான் சமுதாய அடித்தளத்தில் உள்ள மக்களை மேல்மட்டத்து மக்களுக்குப் பலி கிடாய்களாக்குகிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக அவர்கள் மிகமிக அற்பமான சலுகைகளைத்தான் பெறுகிறார்கள். அதாவது, பஞ்சப் படியை உயர்த்துவது, ஒரு சில புதிய பதவி உயர்வுகளைத் தருவது, வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வர வாய்ப்புக்களை நல்குவது, முறையற்ற முறையில் மறைமுகமாக சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க உதவி வழங்குவது என்பவையே இவை. இதை அநாகரீகமாகக் கூற வேண்டுமென்றால், 'ரொட்டித் துண்டுக்காக குரைப்பதை நிறுத்திக் கொண்டு வாலே ஆட்டுகின்ற நாய்களின் நிலையைத்தான் மத்திய தர மக்களின் நிலைக்கு ஒப்பிட வேண்டும்.

நான் மத்திய தர வர்க்கம் என்று குறிப்பிடுவது அலுவலகப் பாட்டாளிகளையும், படித்து விட்டு குட்டி முதலாளிகளாகத் தொழில் செய்பவர்களையும், சிறுநிலக் கிழார்களையும், சிறுதொழில் முதலாளிகளையுமே ஆகும். இவர்கள் ஆலைத் தொழிலாளர்கள், அங்காடிப் பாட்டாளிகள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், அன்றாடக் கூலிகள் என்பவர்களைத் தங்களுடைய நேரடிச் செல்வாக்கின் மூலம் விளையாட்டுப் பொம்மைகளாக்கி அவ்வப்போது வருகின்ற தேர்தல் திருவிழாக்களில் மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

எனவே, எந்த ஒரு தெளிவும் இல்லாத, முறையான திட்டமும் இல்லாத, நிறைமனம் படைத்த தலைவர்கள் இல்லாத, இந்தியத் துணைக்கண்ட அரசியலால் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழுகின்றவர்கள் எண்ணிக்கையில் பெருகிக் கொண்டேதான்

இருக்கிறார்கள், இருப்பார்கள். தொடர்ந்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். வறுமையும், கோழை மனமும் கொண்டவர்கள் குடியையும், விபச்சாரத்தையும் மருந்தாக ஆக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். கூலிக்காக எதையும் செய்யும் போலிகள் பெருகிக் கொண்டேதான் இருப்பார்கள். (குருபாரம்பரியத்தில் இவர்கள் 'சும்பன்கள்' என்று பெயரிடப் படுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் Lumpen என்ற சொல் கையாளப் படுகிறது. சும்பன் என்ற சொல்லில் இருந்துதான் இந்த ஆங்கிலச் சொல் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். Lumpen = relating to disfranchised and uprooted individual or group, those who have lost status.)

நாடோடிகளும், பிச்சைக்காரர்களும், சிறு திருட்டுக்களைச் செய்யும் திருடர்களும் வளர்ந்து கொண்டேதான் போவார்கள்; உழைக்கும் வயதை அடையாத சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும், தொடர்ந்து கல்வி அறிவே இல்லாமல் ஆடுமாடு போல் உழைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்களாகப் பெருகிக் கொண்டேதான் இருப்பார்கள். எனவே, இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கட்டியேயாக வேண்டும்.

அந்த முடிவு பெரிய பெரிய அழிவுகளை உண்டாக்கக் கூடிய குருதிப் புரட்சியாக இருக்கத் தேவையில்லை. வாய்ப்பேச்சிலும், ஏட்டிலும் பிறக்கக் கூடிய 'கருத்துப் புரட்சி'யாக, 'எண்ணப் புரட்சி'யாக, 'உணர்வுப் புரட்சி'யாக, 'சிந்தனைப் புரட்சி'யாக, 'அறிவுப் புரட்சி'யாக, 'கலைப் புரட்சி'யாக, 'இலக்கியப் புரட்சி'யாக இருந்திட்டால் போதும். ஏனென்றால், புரட்சிக்காகப் போராடுகின்ற மக்கள் தாங்கள் யாருக்காக போராடுகின்றோம்? ஏன் போராடுகின்றோம்? எதற்காகப் போராடுகின்றோம்? எதை எதை அடையப் போராடுகின்றோம்? போராட்டம் வெற்றி பெற்றால் என்னென்ன கிடைக்கும்? போராட்டம் தோல்வி பெற்றால் என்னென்ன இழப்புக்கள் ஏற்படும்? போராட்டத்தில் யார் யாரை நண்பர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வது? யார் யாரைப்

பகைவர்களாகக் கருதுவது? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடை தெரிந்தே போராட வேண்டும்.

நண்ப! இவற்றை எல்லாம் பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு நிகழ்கின்ற பெரும்பாலான அரசியல் போராட்டங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்கின்ற மக்கள் கூலிக்காகப் பங்கெடுத்துக் கொள்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அல்லது இன்றைய அரசியல் போராட்டங்களில் அப்பாவிக்கும், ஏமாளிகளும், கோமாளிகளும், போலிகளுமே பெரும் பங்கினை வகிக்கிறார்கள் என்று கூற வேண்டும். இதை வேடிக்கையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெரியபெரிய ஊர்வலங்களும், போராட்டங்களும் நடக்கின்ற இடத்தில் அவற்றில் பங்கு பெறுபவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் எதைச் சொல்லும் போது “வாழ்க” என்று முழக்கமிட வேண்டும் என்பதையும்; எதைச் சொல்லும் போது “ஓழிக” என்று முழக்கமிட வேண்டும் என்பதையும் கூடத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். **அதாவது, கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு அரசியல் கூட்டங்களில் பங்கு பெறுபவர்களே அதிகம் இருக்கிறார்கள்.**

எனவேதான், பெரும்பாலும் ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் தங்களை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்கின்ற எதிர்க் கட்சிகளை சட்டப்படி எடுக்கப்படும் கடுமையான நடவடிக்கைகளின் மூலமே அடக்கி ஒடுக்கி விடுகிறார்கள். இப் பேருண்மையினை விடுதலை பெற்ற இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் வரலாற்றில் மிகமிகத் தெளிவாகக் காணலாம். அதாவது, எதைச் செய்தாவது தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மாநில அளவிலோ, மத்திய அரசின் அளவிலோ ஆட்சியைப் பிடிக்கின்ற கட்சி அடுத்த தேர்தல் வரும் வரை எத்தகைய மாபெரும் எதிர்ப்புக்கள் ஏற்பட்டாலும், அவற்றை அடக்கி ஒடுக்கிட்டு வீர தீர வரலாறுதான் காணக் கிடக்கின்றது. இவற்றால் அன்னிய ஆட்சிக்கு அஞ்சி, அடங்கி, ஒடுங்கி வாழ்ந்த அதே

அடிமைத்தனம்தான்; விடுதலை பெற்ற இந்தியாவிலும் தொடர்ந்து செழித்து வளர்ந்திருக்கிறது என்ற பேருண்மை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

நண்ப! நமது விடுதலை இயக்க வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் ஏறத்தாழ எல்லாத் தலைவர்களும் புகழ் வெறியர்களாகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். யாருக்குமே மக்களுடைய மனதில் இருக்கக் கூடிய அறியாமை, அச்சம், மடமை, அடிமையுணர்வு, கூலிக்கார மனப்பான்மை..... முதலியவற்றை அகற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வோ, கருத்தோ, முயற்சியோ இருந்ததே இல்லை. அதனால்தான், நமது சமுதாயம் விடுதலைக்குப் பிறகும்; அடிமை உணர்வு, கூலி உணர்வு, அச்ச உணர்வு, தன்னம்பிக்கை இல்லாத உணர்வு, கோழை உணர்வு, மடமை உணர்வு, அடங்கி முடங்கிக் கிடக்கும் உணர்வு, என்கின்ற தீராத நோய்களை உடைய நோயாளியாகவே இருந்து வருகிறது. இந்த நோயாளியை நோயாளியாகவே வைத்து இவர்களைக் காட்டி பிச்சை எடுத்துப் பிழைக்கின்றவர்களாகவே வாழ்கின்றார்கள் இன்றைய அரசியல் வாதிகள். இதைச் சற்றுப் பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், நமது இந்திய நாட்டு அரசியல் வாதிகள் இந்திய மக்கள் நோயாளிகளாகவே இருந்தால்தான் தங்களுடைய மருத்துவத் தொழில் நீடித்திடும் என்று நினைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நண்ப! நான் இப்படி எழுதுவதற்காக வருத்தப் பட வேண்டாம். இந்த நாட்டில் இந்திய விடுதலைக்காக உழைத்த பெரிய மனிதர்களின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு பலர் தொடர்ந்து பதவிகளையும், அதிகாரங்களையும் பரம்பரைச் சொத்தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான், விடுதலை பெற்ற நாட்டிலே முக்கால் நிர்வாணமும், முழு பட்டினியும், விபச்சாரமும், கொலையும், கொள்ளையும், திருடும், கள்ளச் சந்தையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தோங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலை நீடித்து வருகிறது. இவற்றிற்காக

வேதனைப் படவோ, வெட்கப் படவோ எந்த ஓர் அரசியல் வாதியும் தயாராக இல்லை. ஏறத்தாழ எல்லா அரசியல்வாதிகளும் சந்தாக் காசு மூலமோ, மறைமுகக் கையூட்டுக்கள் மூலமோ தொண்டர்களையும், ஆதரவாளர்களையும், பொதுமக்களையும் சுரண்டி வாழ்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கேவலத்தை, அவலத்தை, அநியாயத்தை, முறைகேட்டை, குறைபாட்டை தட்டிக் கேட்க அல்லது கூட்டித் தள்ளிட கடவுளின் பெயரால் அல்லது மதத்தின் பெயரால் அல்லது சமயத்தின் பெயரால் உருவாகக் கூடிய ஓர் அரசியல் இயக்கத்தால்தான் முடியும். இதை நேரடியாக உணர முடியாமல் பொதுமக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தத் தவிப்பான நேரத்தில் நாம் நமது “கடவுளை வழிபடுவோர் கழகம்”, “இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்”, “இந்தியப் பண்பாட்டுப் புரட்சிக் குழு”, “இந்திய நாகரீக வளர்ச்சி மன்றம்”, “இந்திய தத்துவத் திருச்சபை”, “இந்தியத் தெய்வீகப் பேரவை”, “இந்திய மனித உரிமை காப்பாளர் சங்கம்” என்கின்ற அமைப்புக்களின் மூலம் “மத உணர்வுதான் இந்தியாவைப் புனிதப் படுத்தும், இனிமைப் படுத்தும், அமைதிப் படுத்தும், நிறைவு படுத்தும், சமத்துவ சகோதரத் தத்துவச் சமுதாயத்தைச் சமைக்க முடியும்.....” என்ற கருத்தை மிகத் தெளிவாகத் துணிவாக எடுத்துக் கூற வேண்டும். அதன்மூலம், உறுதியாக மதப் புரட்சி உருவாகியே தீரும்.

அப்படி உருவாகும் மதப் புரட்சியினால்தான் மத மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்க முடியும். அந்த மத மறுமலர்ச்சிதான் கலைத் துறையில், இலக்கியத் துறையில், தொழில் துறையில் மிகப் பெரிய மறுமலர்ச்சியினைத் தோற்றுவிக்க முடியும். அதன்மூலம் சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகள், வேறுபாடுகள், மாறுபாடுகள், முரண்பாடுகள், குறைபாடுகள், முதலிய அனைத்தும் முழுமையாக அகற்றப் பட்டுவிடும். எனவேதான், நாம் மத மறுமலர்ச்சிப் பணியிலே

மிகமிக அக்கறையோடும், ஆர்வத்தோடும் செயலாற்றத் துவங்கி உள்ளோம்.

நண்ப! யாம் ஆயிரக்கணக்கில் தனிமனிதர்களை அருளாளர்களாக, அருட் செல்வர்களாக, அருட்கலைஞர்களாக, அருட்துறை விஞ்ஞானிகளாக, அருட்துறை அறிஞர்களாக, அருட்துறை தொண்டர்களாக, உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்கிறோம். இந்தத் தனிமனிதர்கள் தாங்கள் கற்றவை, நோற்றவை, உற்றவை, பெற்றவை முதலியவற்றை நமது இந்துமதத் தத்துவங்களின் உண்மைகளுக்கு சாட்சியங்களாக, சான்றுகளாக, ஊன்றுகளாக ஆக்கிடுவார்கள். இந்தத் தனிமனிதர்கள் தங்கள் தங்களுடைய அநுபவங்களால் தனித்தன்மை பெற்ற தனித் தலைவர்களாகவே வாழ்ந்திடுவார்கள். அத்துடன் இந்தத் தலைவர்கள் வாழையடி வாழையெனத் தொடர்ந்து பல தலைவர்களை உண்டாக்கிக் கொண்டே இருப்பார்கள். அதற்குரிய அறிவாற்றலும், அருளாற்றலும், தத்துவ வித்துக்களும் இவர்களிடம் ஊற்றெடுத்து ஆற்றுப் பெருக்காக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆற்றுப் பெருக்கின் இருமருங்கும் பசுமைநிறை சோலைகள், பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்து குலுங்கிக் கொண்டே இருக்கும். அவை மானுட இனத்தின் கவலைகளையும், களைப்புக்களையும் அகற்றிடும் அரிய பெரிய சாதனமாக விளங்கிடும். அதில் ஐயமே இல்லை.

நண்ப! சிலர் எமது முயற்சிகளால் மதத்தின் பெயரால் மீண்டும் சண்டை சச்சரவுகளும், போர்களும்தான் நடக்கப் போகின்றன என்று கூறி வருகின்றார்கள். இவர்கள் பகுத்தறிவின் பெயரால், நாத்திகத்தின் பெயரால், சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுவதே இல்லை என்று கூற முடியுமா? ஒரே மதத்தைச் சார்ந்த இரு நாடுகள் போரிட்டுக் கொள்ள வில்லையா? ஒரே மதத்தைத் தழுவுகின்ற மக்களுக்கிடையில் சண்டை சச்சரவுகளும், போராட்டங்களும், போர்களும் நிகழவில்லையா? இவற்றை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் என்னை மத வெறியன் என்று நா கூசாமல் குற்றம்

சாட்டுகிறார்கள். உண்மையிலேயே யாம்தாம் மதவெறிகளை யெல்லாம் அகற்றுகின்ற அறநெறியினை வளர்த்து வருகின்றோம்.

இதற்காக யாம் “மதம் மதுவல்ல”, “மதம் கசப்பான ஒன்றல்ல”, “மதம் வெறுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல”, “மதம் மறுக்கப் பட வேண்டிய ஒன்றல்ல”, “மதம் பழித்து அழித்து ஒழிக்கப் பட வேண்டிய ஒன்றல்ல”, “மதம் மனிதாபிமானத்திற்கு விரோதமான ஒன்றல்ல”, “மதம் ஒற்றுமைக்கும், அமைதிக்கும் கேடு விளைவிப்பதல்ல” ... என்ற கருத்துக்களை எல்லாம் தக்க சான்றுகளையும், ஊன்றுகளையும் கொண்டு மிகத் தெளிவாக விளக்கி வருகின்றோம். இன்னும் சொல்லப் போனால், யாம்தான் அநுபவப் பூர்வமாக “**தனிமனித வாழ்விற்கும், சமுதாய வாழ்விற்கும் வளமை தரக் கூடிய நல்ல மருந்து, சுவைமிக்க விருந்து மதம் ஒன்றுதான்**” என்ற பேருண்மையினை நிலைநாட்டி வருகின்றோம். இதை நமது அடியான்கள், அடியாள்கள், அடியார்கள் அநுபவச் சித்தாந்தமாக உலகுக்கு வழங்குவார்களாக!

நண்ப! மதத்தின் பெயரால் குறிப்பிட்ட சில மடாதிபதிகள், பீடாதிபதிகள், பூசாரிகள், மந்திரவாதிகள் தவறுகளைச் செய்யலாம். ஆனால், அதற்காக மதவாதிகள் எல்லோருமே தவறு செய்பவர்கள் என்று எண்ணத் தேவையில்லை. கலைத் துறை, இலக்கியத் துறை, அரசியல் துறை, தொழில் துறை, முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் தவறு செய்யக் கூடிய குறிப்பிட்ட தனிமனிதர்கள் தவறுகளுக்காக அந்தத் துறைகளையே குறை கூறி வெறுத்து ஒதுக்குவார் யாருமில்லை. அப்படி இருக்கும் பொழுது குறிப்பிட்ட சில தனிமனிதர்களினால் மதத் துறையை மட்டும் குறை கூறுவது ஏன்?

அதாவது, மதத்தின் பெயரால், சுரண்டலும், ஏமாற்றலும் நடப்பதாக நாத்திக வாதிகளும், பகுத்தறிவு வாதிகளும் குறை கூறுகிறார்கள். இவர்களால், பகுத்தறிவின் பெயராலும், நாத்திகத்தின் பெயராலும் சுரண்டல்கள், ஏமாற்றுக்கள் நடக்கவில்லை என்று கூற முடியுமா?

இன்னும் சொல்லப் போனால், நாத்திகத்தின் பெயராலும், பகுத்தறிவின் பெயராலும்தான் எதேச்சாதிகாரப் போக்கும், சர்வாதிகாரப் போக்கும், ஏமாற்றும், பகற்கொள்ளையும், கள்ளச் சந்தையும் பெருமளவில் நடைபெறுகின்றன என்று கூறலாம். இப்படி நான் கடுமையாக பகுத்தறிவு வாதிகளையும், நாத்திக வாதிகளையும் விமரிசிக்க ஆரம்பித்ததற்கு மிகமிக வேதனைப் படுகின்றேன், வெட்கப் படுகின்றேன். ஆனால், இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஏனெனில், இன்றைக்கு மதத்தை வெறுப்பதும், மறுப்பதும், கண்மூடித் தனமாகத் தாக்குவதும் நாகரீகமாக எண்ணப்படும் நிலை வளர்ந்து வருகின்றது. அதைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகவே யாம் சற்றுக் கூடுதலான, கடுமையான விமரிசனங்களைச் செய்ய நேரிட்டு விட்டது.

நண்ப! விடுதலை பெற்ற இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அரசியலில் குடியாட்சித் தத்துவத்தின் பெயரால், சோசலிசத் தத்துவத்தின் பெயரால், காந்தியத் தத்துவத்தின் பெயரால், ... தொடர்ந்து ஏமாற்றுக்களும், அநியாயங்களும், பகற்கொள்ளைகளும், எதேச்சாதிகார ஈட்டங்களும், தனிமனித நலம் பேணலும் நடந்து கொண்டதானே இருக்கின்றன. இதை யார் தடுக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள்? **எந்தவிதத் தத்துவமே இல்லாமல் இந்த நாட்டின் அரசியல் கரையில்லாத காட்டாறு போல் இருந்து வருகிறது.** கொள்கையே இல்லாத அரசியல் இயக்கங்கள், குறிக்கோளே இல்லாத அரசியல் தலைவர்கள், அரசியலே புரியாத அரசியல் தொண்டர்கள், தொடர்ந்து வாழ்ந்து இந்த நாட்டின் அரசியல் துறையையே கேடு கெட்ட ஒன்றாக, பயனற்ற ஒன்றாக, தேவையற்ற ஒன்றாக, நன்மையற்ற ஒன்றாக, ஏமாற்றுக்கள் மிகுந்த ஒன்றாக, போலிகள் மிகுந்த ஒன்றாக, தீமைகள் மிகுந்த ஒன்றாக, அநியாயமைகள் மிகுந்த ஒன்றாக, மடமைகள் மிகுந்த ஒன்றாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதாவது, இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை அரசியல் என்பது புகழ் வெறியர்கள், பொருள் வெறியர்கள், பதவி வெறியர்கள், அதிகார வெறியர்கள், பேராசைப் பித்தர்கள், சமுதாய விரோதிகள், ... முதலியோர்கள் வாழுகின்ற அல்லது தொழில் செய்கின்ற இடமாக மாறிவிட்டது. இப்படிப் பட்ட நிலையில்தான் எந்தவிதத் தத்துவமும் இல்லாமல் விளக்கணந்த, இருண்ட அறையாக இருக்கும் இந்திய அரசியலில் மதம் எனும் பெரும் கூடரை கையிலேந்தி எங்கும் ஒளிபரப்ப அறைக்குள் நுழைகிறோம் நாம்.

நாம் அரசியலிலே தலைமை தாங்க முற்படவில்லை. நாம், நமக்குத் தலைவராக, வழிகாட்டியாக, வழித்துணையாக நினைக்கின்ற **தத்துவத்தையே** அரசியலில் தலைவராக, வழிகாட்டியாக, வழித்துணையாக ஆக்க விரும்புகின்றோம். அதாவது, இந்திய அரசியலில் இருக்கின்ற தனிமனித வழிபாடு (Hero Worship) முழுமையாக அகற்றப்பட்டு, **தத்துவ வழிபாடு (Worship of Philosophy, Policy and Principle) உருவாகிட விரும்புகின்றோம்.** இதற்காக மதவழிப் புரட்சி நடக்க வேண்டுமென்ற தெளிவான, முடிவான கருத்தோட்டத்தில் அதற்குரிய ஆக்கப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றோம். ஆனால், நாமே மதப் புரட்சியைச் செய்யப் போவதில்லை. ஏனெனில், நம் காலத்திற்குள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்துப் பெருமக்கள் தங்களின் கடமையாகக் கொண்டிருக்கும் மடமைகளை உதறித் தள்ளி விட்டு போர்க்கோலம் பூண்டு புரட்சிக்கு வர மாட்டார்கள்.

நண்ப! மதம் என்றால் மரக்கறி உணவு உண்ணுதல், மெல்லப் பேசுதல் அல்லது மௌனமாக இருத்தல், யார் எதைச் செய்த போதிலும் அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல், ஏதாவது ஒரு மூலையில் கால் மடக்கி, கையைக் கட்டிக் கொண்டு, கண்ணை மூடிக் கொண்டிருத்தல், ... என்றுதான் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். இது தவறு. இந்த நாட்டின் மிகப் பெரிய, சீரிய, அரிய

வேதமாகக் கருதப்படும் கீதையே பதினாறரைக் கோடி (16½ கோடி) அக்குரோணி சேனையை அழித்தொழிப்பதில் பிறந்த ஒன்றுதான் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது அல்லது யாராலும் மறக்க முடியாது.

அதாவது, “**போர்க்களம்தான் அறத்தின் நிலைக்களம்**” என்ற மாபெரும் தத்துவத்தையே இந்துமதம் கூறுகிறது. இந்துமதத்தின் கடவுள்கள் எல்லாம் ஆண், பெண், சிறுவர், சிறுமியர் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லோருமே அழிவிற்குரிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிப் போர்க் கோலத்தில்தான் காட்சி அளிக்கின்றனர். அதாவது, இந்துமதத்தின் கடவுள்கள் எல்லாம் “ஆயுதப் புரட்சியே அறப் புரட்சி” என்ற தத்துவத்தைத்தான் அருளுரையாக வழங்குகிறார்கள். [Warfare can alone keep the Welfare of the society]. “போர்தான் சமுதாயத்தின் நலன்களைக் காக்கும் சாதனம்” என்ற தத்துவத்தை விளக்குவனவாகத்தான் இந்துமதத்தின் இதிகாச புராணங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி நான் கூறுவது இராமாயணத்தையும், மகா பாரதத்தையும் மட்டும் மனதில் கொண்டல்ல. இந்து மதத்தில் உள்ள சிவ புராணம், தேவி புராணம், திருமால் புராணம், பிறம்ம புராணம், வினாயக புராணம், கந்த புராணம், ... முதலிய அனைத்துமே போர்களையும், போராட்டங்களையும்தான் சித்தரிக்கின்றன.

நண்ப! நான் இப்படிக்கூறுவது நமது இந்துமதத்தை தாழ்த்திக் கூறுவதாக நீவிர் அனைவரும் எண்ணத் தோன்றும். அது மாபெரும் தவறு. மனித சமுதாயத்தில் கூட்டுமையையும், பொதுவுடமையையும் (Communism and Socialism) அரசியல் தத்துவமாக உருவாக்கிக் கொடுத்த காரல் மார்க்சு “**பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நல்வாழ்வு போராட்டத்திலும், போரிலும்தான் இருக்கின்றது**” என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறிச் சென்றுள்ளார். இதைத்தான் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகட்கு முன்பே நமது இந்துமதம், பொதுமக்களின் நல்வாழ்வு

போராட்டத்திலும், போரிலும்தான் இருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக புராண இதிகாசங்களின் மூலம் விளக்கி இருக்கின்றது. அதாவது, நமது கடவுள்கள் அனைவரும் போருக்குரிய கொடிய ஆயுதங்களைக் கையில் வைத்துக் கொண்டே இருப்பதைக் கண்டும் கூட நம்மிடம் போராடவும், போரிடவும் தேவையான வீரமோ, தீரமோ, நெஞ்சுரமோ, செயல்மறமோ, ... இல்லாமற் போனது மிகமிக வெட்கக் கேடு அல்லது வேதனைக்குரிய சாபக் கேடு.

நண்ப! நாம் நாடெங்கும் உள்ள பத்தர்களையும், சத்தியாளர்களையும், சித்தியாளர்களையும், ஞானிகளையும், தவசிகளையும், பூசாரிகளையும், குருமார்களையும், சமயக் கலை வல்லார்களையும், சாத்திர தோத்திர விற்பன்னர்களையும், மத ஆர்வலர்களையும், அருளாற்றல் மிக்கவர்களையும்,..... விரைந்தும், விரிந்தும் முயன்று ஒன்றுதிரட்டிடல் வேண்டும். அம் மாபெரும் பணிக்கு நம்மை நாம் ஆளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். **“கடவுளை வழிபடுவோர் கழகம்”, “இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்”, “இந்தியத் தெய்வீகப் பேரவை”, “இந்தியப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக் கழகம்”,** ... முதலிய இன்றோன்ன பல அமைப்புக்களை நாடெங்கும் பரவலாகத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

நண்ப! நாம் உருவாக்குகின்ற குருகுலங்கள் நமது மதம் காத்து வளர்த்து வந்துள்ள கலைகளையும், அறிவியல்களையும் கற்றுத் தரக் கூடியனவாக இருத்தல் வேண்டும். நமது சமயக் கல்வி சாகாக்கல்வி என்பதனை சகலரும் சான்றுகளோடு அறிந்து கொண்டிட நமது குருகுலங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும். நாம் வெறும் மந்திர தந்திர மாயங்களே நம்பியிருக்க வில்லை. அண்டப் பெருவெளிகள் பற்றிய பேருண்மைகளையும்; இந்த மண்ணுலகின் தோற்ற, ஏற்ற, மாற்ற வளர்ச்சி வரலாற்றின் உண்மைகளையும்; மனித உயிர்களின் முற்பிறப்பு, மறுபிறப்புக்களையும்; வாழ்வியலில் பிறக்கின்ற உறவு முறைகளையும், இன்ப துன்பங்களையும் பற்றிய தத்துவப் பேருண்மைகளையும்; இதுகாறும் இவ்வுலகில் தோன்றி

வந்திருக்கின்ற அருளாளர்களைப் பற்றிய அகப் புறப் பாரம்பரியப் பேருண்மைகளையும்; இவ்வுலகில் வழிபாட்டு நிலையங்களாக (Places of Worship and Prayer; Temple is the general term for it) மத வேறுபாடற்று இருக்கின்ற அனைத்தின் தோற்றம் பற்றிய பேருண்மைகளையும்தான் நமது கொள்கைகளாக, குறிக்கோள்களாக, செயல்திட்டங்களாக, நடைமுறைச் சித்தாந்தங்களாக வைத்துச் செயலாற்றி வருகின்றோம். எனவே, **நாம் உலகம் தழுவிய மதப் புரட்சியையும், மறுமலர்ச்சியையும் உருவாக்குகின்றவர்கள்** என்ற எண்ணம் நம் அனைவருக்கும் கருவாக, குருவாக இருத்தல் வேண்டும்.

அதாவது, நாம் மதத்தின் பெயரால் இந்த மண்ணுலகம் முழுவதும் “சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவச் சமுதாயம்” அமைக்கப் பட வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர்கள். இந்த உயரிய கொள்கைகளுக்காக உண்மையுடன் திண்மையாகப் போராடி வருபவர்களே நாம். இந்தக் கருத்தினால்தான் யாம் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும், பிற அருளாளர்களும் தங்களைப் போன்ற வாரிசுகளை உருவாக்காமல் சென்றிட்ட போதும் கூட; எண்ணற்ற அருளாளர்களையும், அருட்செல்வர்களையும், அருட்கலைஞர்களையும், எமது வாரிசுகளாகத் தொடர்ந்து உருவாக்கிக் கொண்டே வருகின்றோம். இப்படி உருவாக்குகின்றவர்கள் ஏற்றத் தாழ்வற்ற, வேறுபாடற்ற ‘சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவச் சமுதாயத்தை’ உலகம் முழுவதும் அமைத்திடப் பாடுபட்டிடுவார்கள். இப் பேருண்மையினை அருளாட்சி ஓலைநாயகங்கள், குருவாணை ஓலைநாயகங்கள், திருவாணை ஓலைநாயகங்கள், திருமந்திற ஓலைநாயகங்கள், மருளாணை ஓலைநாயகங்கள், ... முதலிய பலவகைப்பட்ட அருட்துறையினர் இன்றிலிருந்து என்றென்றும் நின்று பரப்பிடுவர்.

நண்ப! ஓய்வில்லா நேரத்தில், நள்ளிரவில் நமது சித்தரடியான், திண்டுக்கல் கோட்டை மாரியம்மன் சன்னிதானம், திருவரங்கத்து

மொட்டைக் கோபுரத்து முனீசுவரர் திருவடி, அருளாட்சி ஓலை நாயகம் மு.விசயராசன், பி.ஏ. (ம/ன் வே.முத்துக் கிருட்டிணன் சேர்வை, சொக்கலிங்கபுரம் அஞ்சல், மேலூர் வட்டம், மதுரை மாவட்டம்) அவர்களைக் கொண்டு இந்நெடிய அஞ்சலை எழுதியுள்ளேன். எனவே, இதற்குப் பல நகல்கள் எடுத்துப் பலருக்கும் அனுப்பிடுங்கள். முடிந்தால் **“சிந்தனைப் புரட்சிக்கு அழைப்பு”** என்ற தலைப்பிட்டு இதைச் சிறுநூலாக அச்சிட்டு வெளியிடவும். நமது திருவையாறு நண்பர் சித்தரடியான் ந.சுப்பராயன் எம்.ஏ. அவர்கள் நமது கொள்கை விளக்க வெளியீடாக இதனை அச்சிடும்படிக் கூறிடுங்கள்.

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பு
சித்தர்.

எழுதியது: மு.விசயராசன்.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலநகல்: சித்தரடியார் திரு ந.சண்முகம் அவர்களின் கோப்புக்களிலிருந்து கிடைத்தது. இந்த நகலின் முதல் பக்கம் குருதேவர் அவர்களின் கையெழுத்திலேயே இருந்தது. மற்ற பக்கங்கள் இரு வேறுபட்ட அடியான்களின் கையெழுத்துக்களில் இருந்தன.//

“ஏற்றத் தாழ்வற்ற, வேறுபாடற்ற
'சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவச் சமுதாயத்தை' உலகம்
முழுவதும் அமைத்திடப் பாடுபட்டிடுபவர்களே நாம்.”

அருளுலகத்தார் ஒற்றுமைச் செழுச்சி அழைப்பு மடல்

அருள்மிகு அருட்சித்தர் சேலம் சாது அடிகளார் [காசித் தீர்த்தம் கிராமம், சாபராப்பேட்டை(PO), வேலூர் - 632006] அவர்கள் சமூகத்திற்கு, அருளாட்சி அமைப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி ஞானசாரியார், இந்துமதத் தந்தை, குருதேவர், இ.ம.இ.யின் தலைவர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்கள் 23/5/85இல் எழுதிக் கொள்ளும் அருளுலகத்தார் ஒற்றுமைச் செழுச்சி அழைப்பு மடல்.

1. ஆண்டுதோறும் அருளுலக விழிச்சிக்காகவும், எழுச்சிக்காகவும், செழுச்சிக்காகவும், மலர்ச்சிக்காகவும், ஒற்றுமைக்காகவும் வைகாசித் திங்கள் முழுநிலவு நாளில் கொண்டாடப் படும் ஞானம் வழங்கு பருவபூசைப் பெருவிழாவின் அழைப்பு அனைத்துலக அருளாளர்களுக்கும், அருள்நிலையங்களுக்கும் வேறுபாடின்றி அனுப்பப் படுகிறது. ஆனால் சாதி, மத, இன, மொழி, நாட்டு, வட்டார வேறுபாடுகளால் எமது முயற்சி சிறுகச் சிறுகத்தான் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது, பாதகமில்லை. ஆனால், நமது தமிழர்களே இன்னும் எம்மை உணரவில்லை என்ற வருத்தம் அளவுக்கு அதிகமாகி வருவதாலும் இந்த அஞ்சல் அருட்சித்தராகிய தங்களுக்கு எழுதுவதன் மூலம் அருளுலகத்தார்களுக்கு கையெழுத்துப் பிறதியாகவும், அச்சுப் பிறதியாகவும் அனுப்பும் பணி துவக்கப் படுகிறது.

2. யாம் தமிழ்நாடுகப் பிறந்து விட்ட காரணத்தால் எமக்குத் தமிழ்மொழி வெறியோ, இன வெறியோ, நாட்டு வெறியோ, பண்பாட்டு வெறியோ, மத வெறியோ ஏற்படவில்லை! ஏற்படவில்லை! ஏற்படவில்லை! ஏற்படவேயில்லை! இது முக்காலும் சத்தியமே! [சத்தி + இயம் = தமிழ்ச் சொல்; 'இயல்' என்ற சொல் 'இயம்' என்று குறிக்கப்படுவது மரபே.

பத்தி + இயல் = பத்தியியல் => இது பத்தியம் என்று குறிக்கப்படுகிறது. இதுபோல்தான்

முத்தியியல் => முத்தியம் என்றும்,
 சித்தியியல் => சித்தியம் என்றும்,
 உத்தியியல் => உத்தியம் என்றும்,
 எத்தியியல் => எத்தியம் என்றும்,
 ஏத்தியியல் => ஏத்தியம் என்றும்

..... வழக்காற்றில் சித்தர்களின் நூல்களில் இருப்பதை இங்கு நினைவுபடுத்துகிறோம்.]

ஆனால் இந்த மண்ணுலகின் முதல் மொழி, முதல் இனம், முதல் நாடு, முதல் சமுதாயம், முதல் மதம், முதல் பண்பாடு என்பன எல்லாம் விண்வெளியில் இருந்து இம்மண்ணுலகிற்கு வந்த பதினெண் சித்தர்களின் வாழ்வியலையே அடிப்படையாகக் கொண்டதால்தான்; அப் பதினெண் சித்தர் பீடத்தின் நேரடியான, விந்துவழி வாரிசாக அருளாட்சி அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் யாம் உலக மாணாட இன நலத்துக்காக, உலகச் சமத்துவத்தையும், சகோதரத் தத்துவத்தையும், பொதுவுடமையையும், கூட்டுடமையையும், ஆணவமற்ற அன்புடமையையும், எவ்வித ஏற்றத்தாழ்வுமற்ற குடும்ப வாழ்வியலையும்..... உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோம். இப்பணிக்கு கருத்துத் தத்துவமாகவும், செயல் சித்தாந்தமாகவும், வரலாற்று முதுகெலும்பாகவும், இலக்கிய உயிர்நாடியாகவும் இருப்பவையெல்லாம் அண்டபேரண்டம் ஆளும் பதினெண் சித்தர்களின் தாய்மொழியான தெய்வீகத் தமிழ்மொழியையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

எனவேதான், தமிழ்மொழியை அருளாட்சியின் ஆயுதமாகவும், அருட்படையாகவும், போர் வியூகமாகவும் பயன்படுத்த வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். எனவே, எம்மிடம் மொழிவெறி என்னும் குறுகிய நோக்கும், போக்கும் இருப்பதாகக் குற்றம் சொல்லாமல், எமது பணியனைத்தும் நாற்றங்கால் பணியே! விதைப்பண்ணைப் பணியே! என்று தமிழர்களாவது புரிந்து விரும்பி எம்மை ஏற்று ஒற்றுமையோடு செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையே திருத்தமாக; உரைநடையில் அஞ்சல்களாகவும், கட்டுரைகளாகவும், சிறுசிறு நூல்களாகவும், சொற்பொழிவுகளாகவும் வெளியிட்டு வருகின்றோம் யாம். அவசர அவசியமாகத் தங்களைப் போன்று உலகியல் உணர்ந்த அருளாளர்களாவது எம்மோடு இணைதல் விரும்பத் தக்கது.

3. பெரியீர்! தமிழ் மொழிக்காக, இனத்துக்காக, நாட்டுக்காக, உருவான அரசுகள் அனைத்தும் தோற்றுப் போய்விட்டன. இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டன. அதேபோல், பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு (கி.பி.1279க்குப் பிறகு) தமிழ்மொழி, இனம், நாடு காக்க தமிழரின் மதமான ***உண்மையான இந்துமதம்** விழிச்சியும், எழுச்சியும், செழுச்சியும், மலர்ச்சியும், சமுதாய ஆட்சியும் பெற்றிட வேண்டும் என்பதற்காக இந்துமத மடங்கள், பீடங்கள், சன்னிதானங்கள், கோட்டங்கள், சாலைகள், குருகுலங்கள், தவப்பள்ளிகள், யோகமன்றங்கள், ஞானஇருக்கைகள், அருட் தவிசுகள் [தவுசுகள் = தவசி நிலையங்கள் = தவசிக் கருவறைகள் = இருடி, முனிவர், தரு, திரு, கரு, குரு முதலியோர் அமளிகை பெறுமிடம்] முதலியவை பதினெண்சித்தர்களின் விந்துவழி வாரிசுகளாலும், குருவழி வாரிசுகளாலும் உருவாக்கப்பட்டன! உருவாக்கப்பட்டன! உருவாக்கப்பட்டன! அதாவது, பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளைத் தவிர, பதினெண்சித்தர்களின் கருவழி வாரிசுகளோ, குருவழி வாரிசுகளோ நேரடியாக அருளாட்சிப் பணியில் ஈடுபடாமல் இலைமறை காயாக இருந்துதான் செயல்பட வேண்டும் என்பதே குருபாரம்பரிய, குருவாசக, குருவாக்கிய, குருவாக்கு ஆணை.

[#**உண்மையான இந்துமதம்** சிவ வழிபாட்டைக் கொண்ட சைவநெறி => இது மரக்கறி உணவு மட்டும் சாப்பிடுகின்ற சைவ உணவு வாதமல்ல. **எந்நேரமும் குருதிப் பலியில் மகிழ்ந்து அருளாட்சி செய்யும்** 48 வகையான வழிபடுநிலையினர் (கடவுள்கள்), 48 வகைச் சித்தர்கள், 48 வகைச் சித்தியாளர்கள், 48 வகைக் கருவறைகள், 48 வகை அருளாளர்கள், 48 வகை அருட்பட்டத்தார்கள்..... முதலியவர்களைக் கொண்டு இம்மண்ணிலகில் (கி.பி.1985ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி) 43,73,085 ஆண்டுகளுக்கு முன் பதினெண்சித்தர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உண்மையான இந்துமதம். இது சீவநெறி => சிவநெறி => சைவ நெறி என்றழைக்கப் படுவதே மரபு.]

4. பிற்காலச் சோழப் பேரரசுக்குப் பிறகு எல்லாவிதமான பொருள் வசதியோடும், ஆள் அம்புகளோடும், அருட்பணிக்காக அமர்த்தப்பட்ட பண்டார சன்னிதிகளும், தம்பிரான்களும், சன்னிதானங்களும், மடாதிபதிகளும், பீடாதிபதிகளும், நாயகங்களும் சுகபோகிகளாக, தன்னல வெறியர்களாக, சந்தர்ப்பவாதிகளாக, பெருமளவு சோம்பேறிகளாக, புதிய சிந்தனை இல்லாதவர்களாக, தேவையான ஏட்டறிவும் பட்டறிவும் தேடாதவர்களாக, அருட்பயிர் விளைவிக்கும் ஆற்றலற்றவர்களாக, இலமறைகாயாக இருக்கும் இந்துமதத்தின் உயிர்நாடியான பதினெண்சித்தர்களின் பாரம்பரியங்களையும் படைப்புக்களையும் தேடிடும் ஆர்வமற்றவர்களாக, தங்களையே பெரிதென மதிக்கும் மாயைக்கும், அகம்பாவத்துக்கும், ஆணவத்துக்கும் இரையாகி விட்டவர்களாக உருவாகி விட்டார்கள்! உருவாகி விட்டார்கள்! உருவாகி விட்டார்கள்! எனவேதான், பதினெண்சித்தர்களின் கருவழி வாரிசுகளும், குருவழி வாரிசுகளும் உருவாக்கிய இந்துமதக் காவலர்களான மடாதிபதிகளும், பீடாதிபதிகளும், மொழியையோ, இனத்தையோ, நாட்டையோ ஆணையிட்டுத் துணையாக இருந்து, வழிகாட்டி வழிச்சியும், எழுச்சியும், செழிச்சியும், மலர்ச்சியும் ஆக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழர்களின் தலைவர்களாக, குருதேவர்களாக, அரசர்களாக வாழ வேண்டிய மேற்படி மடாதிபதிகளும், பீடாதிபதிகளும் மிகச் சாதாரண அரசியல் வாதிகளிடமும், அற்பப் புலமையுடையவர்களிடமும், கலையுலகக் கோமாளிகளிடமும், முரட்டு மூடர்களிடமும் அஞ்சி, கெஞ்சி, கைகட்டி ஒளிந்து, மறைந்து, கும்பிட்டுக் கூலி கொடுத்து, காவடி தூக்கி, காணிக்கை செலுத்தி, கைகட்டிச் சேவகம் செய்யும் இழிநிலை, பழிநிலை, அழிநிலை, ஒழிநிலை உருவாகிவிட்டது! உருவாகிவிட்டது! உருவாகிவிட்டது! இது வெட்கப்படத் தக்கது, சோதனை மிக்கது. இம்மாபெரும் சிக்கல் நிலைகளை, தேக்க நிலைகளை, வீக்க நிலைகளை, ஏக்க நிலைகளை, முடக்க நிலைகளை, அடக்க நிலைகளை, ஒடுக்க நிலைகளை உடனடியாகத் தடுக்க என்னென்ன செய்வது? அவற்றை எப்படியெப்படிச் செய்வது? யார்யார் மூலம் செய்வது? எந்தெந்த துறை வழியாகச் செய்வது? என்ற எண்ணங்களால் கொந்தளிக்கும் கடலென, ஊழிப் பெருவெள்ளமென, எரிமலைச் சிதறலென..... வாழுகிறோம் யாம்!

இதனைத் தங்களைப் போன்ற அருளாளர்களாவது புரிந்து கொண்டால் நல்லது. யாம், எமது 18 ஆண்டு பயிற்சிக் காலம் கழித்து 18 ஆண்டு முயற்சிக் காலத்தில் முழு நிர்வாணியாக, முக்கால் நிர்வாணியாக, அரை நிர்வாணியாக, நினைவு இறந்த நிலையிலும், நினைவு மறந்த நிலையிலும், நினைவு துறந்த நிலையிலும் வாழ்ந்த கடலோடிக் காடோடி நாடோடி வாழ்வில்; இட்டும் தொட்டும் சுட்டியும் உருவாக்கிய அருளாளர்களில் தாங்களும் ஒருவர் என்பதால்தான் உரிமையோடு தங்களைக் கண்டித்துச் செயல்படுத்த முயலுகிறோம் யாம். இதைப் புரிந்தும் புரிய வைத்தும், உணர்ந்தும் உணர வைத்தும் செயல்படுக! செயல்படுக! செயல்படுக!

5. பெரியீர்! யாம் விளைவித்த அருட்பயிர் தாங்கள். எனவே, தாங்கள் வேலியில்லாத பயிராகி ஆடுமாடுகளாலும், திருடர்களாலும் அழிக்கப் பட்டுவிடக் கூடாது. நீங்கள், எப்பொழுதும் செழிப்பாகவே

இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தங்களுக்கு விழிப்புட்டி வருகின்றோம்! புரிந்து விரும்பி ஏற்றுச் செயல்படுக! செயல்படுக! செயல்படுக!

6. ஐயா! “கண்டது படித்தவன் பண்டிதனாவான்” என்ற மூதுரைப்படியார் யாரோவெல்லாம் நாட்டில் மதத்தின் பெயரால் பெரும் புகழும், பொருளும், சுக சுக வாழ்வும் பெற்று வாழ்கிறார்கள். தாங்களோ மிகமிகக் கடுமையாக உழைத்து அருட்சித்தராகி யிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய உழைப்பு ஏதோ வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக வாழும் சாதாரணச் சாமியாரின் வாழ்க்கை போல் ஆகிவிடக் கூடாது. அதாவது, உதிரிப் பூவாக இல்லாமல் மாலையிலோ, சரத்திலோ கட்டப்பட்டு வடிவையும், வடிவமைப்பையும், பயனையும் பெற்றிடக் கூடிய அருள்நிலையினைத் தாங்கள் பெற்றேயாக வேண்டும். தங்களுடைய அருளாற்றல் ‘வாய்க்கால் வெட்டப்படாமல் கேணியிலிருந்து இறைத்து விடப்படும் நீர் போல்’ நாலாபக்கமும் சிதைந்து உரிய, பெரிய பயன்களை விளைவிக்க முடியாமல் போய்விட்டது வருந்தத் தக்கது! வருந்தத் தக்கது! வருந்தத் தக்கது! அன்புகூர்ந்து தாங்கள் தங்களுடைய அருள்வளம், பொருள்வளம், பிற வசதிவாய்ப்புக்கள், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் முதலியனவற்றை அருளாட்சித் திட்டத்தின் நிறைவுப் பணிக்கு உரியதாக்கினால் அருளுலக வரலாற்றிலும், பொருளுலக வரலாற்றிலும், மொழி இன நாட்டு வீர வரலாற்றிலும் நிலைத்த பெயரும், புகழும் பெறுவீர்கள்! பெறுவீர்கள்! பெறுவீர்கள்! புரிந்தும் புரிய வைத்தும் செயல்படுக!

7. அருட்பணியாற்றும் அருட்சித்தரே! இன்றைய இந்து மதத்தில் உள்ள சித்து விளையாடல்காரர்களும், சித்தியாளர்களும், சாமியார்களும், பிற அருளாளர்களும் தனித்து தங்களுக்கென்று பேரும், புகழும், திருக்கூட்டமும், நிறுவனமும், குறிப்பிட்ட நிர்வாகமும் இருந்தால் போதும் என்றே செயல்படுகிறார்கள். ஏறத்தாழ யாருக்குமே இந்துமதத்தின் வரலாற்றைப் பற்றியோ, கருத்துத் தத்துவத்தைப் பற்றியோ, நடைமுறைக் கொள்கை பற்றியோ, செயல் சித்தாந்தம்

பற்றியோ, வாழ்வியல் குறிக்கோள் பற்றியோ, சமுதாய இயல் நெறி பற்றியோ அறிவே இல்லை; அறிவைப் பெறும் அக்கறையோ, ஆக்கமோ இல்லை. எனவேதான், இன்றுள்ள மிகப்பெரிய அருளாளனான கூட இந்துமதத்துக்கோ, இந்துக்களுக்கோ முறையான தேவையான பயனுள்ள நன்மைகள் ஏற்படவேயில்லை! ஏற்படவேயில்லை! ஏற்படவேயில்லை!

இதனை, இந்துமதத்தில் உள்ள மிகச் சிறந்த பத்தர்களும், இந்துமத மேதைகளும், இந்துமத அறிஞர்களும், இந்துமதக் கலைஞர்களும், இந்துமதத் தலைவர்களும் எள்முனையளவு கூட உணரவில்லை! உணரவில்லை! உணரவில்லை! புரியவில்லை! புரியவில்லை! புரியவில்லை! இம்மாபெரும் குறைகளையும், கறைகளையும் ஓரளவாவது குறைக்க வேண்டும் என்ற நிறைமன முயற்சியே எமது முயற்சி. ஏனெனில், இன்றைக்கு நமது மதத்திலும், சமுதாயத்திலும், இலக்கியத்திலும், கலையிலும், தொழிலிலும், அங்காடி வாணிகத்திலும், அரசியலிலும், அரசு அலுவலக அமைப்புக்களிலும்..... தமிழ் உணர்வு, தமிழ் இன உணர்வு, தமிழ் நாட்டுணர்வு என்ற முக்கோண பீடத்தின் நாயகமாக இருக்கும் இந்துமதத்தைப் பற்றிய அறிவோ, அக்கறையோ, ஆர்வமோ, நம்பிக்கையோ, விருப்பமோ, ஈடுபாடோ இல்லாத நிலையே வலிமையாக இருக்கிறது.

அதாவது, எல்லாத் துறைகளிலுமே அன்னியர்கள்தான் ஆட்சி செய்கிறார்கள், மாட்சிமை பெற்று விளங்குகிறார்கள். இவை பற்றித் தமிழர்களேச் சிந்திக்க முடியாதபடி 'குலைக்கின்ற நாய்க்கு ரொட்டித் துண்டு போடுவது போல்' தமிழர்களிலேயே கூலிகளையும், காலிகளையும், கருங்காலிகளையும் உருவாக்கித் தமிழினத்துக்கும், தமிழ்மொழிக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும் துரோகிகளாகச் செயல்படும்படி அன்னியர்கள் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். தமிழன் தொண்டனாக இருந்தாலும் சரி, தலைவனாக இருந்தாலும் சரி, முதலாளியாக இருந்தாலும் சரி, கூலிக்காரனாக இருந்தாலும் சரி, அன்னியர்களிடம் புகழ், பட்டம், பதவி, சலுகை, உதவி, கூலி, பரிசு, கையூட்டு

(இலஞ்சம்) முதலியவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அன்னியர்களிடம் நன்றியும், விசுவாசமும், உண்மையும், பணிவும் உடைய அடிமைகளாக, எடுபிடிகளாக, சேவகர்களாக, கங்காணிகளாக, காவடிகளாக, காவலர்களாக வாழ்ந்து இனத்தையும், மொழியையும், நாட்டையும் காட்டிக் கொடுத்தும், கூட்டிக் கொடுத்தும் செயல்படும் துரோகிகளாகத்தான் வாழுகிறார்கள்! துரோகிகளாகத்தான் வாழுகிறார்கள்! துரோகிகளாகத்தான் வாழுகிறார்கள்!

அதாவது, தமிழகத்தின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கும் அனைத்துப் பொறுப்புகளிலும் அன்னியர்களே கூட்டம் கூட்டமாக, கட்டுப்பாடாக, ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இதனை அசைக்கவோ, திருத்தவோ யார் முற்பட்டாலும், மேற்படி அன்னியர்கள் தங்களுடைய ஆதிக்க மாளிகையின் வாசல்களிலே, அப்பாவித் தமிழினக் கூலிகளைக் காவலர்களாக நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தக் காவலர்கள் தன்மான உணர்வோ, இனமான உணர்வோ, மொழி உணர்வோ, நாட்டு உணர்வோ இல்லாமல் அன்னியர்களைப் பாதுகாக்கத் தமிழையும், தமிழர்களையும், தமிழ்நாட்டையும் இழித்தும், பழித்தும், அழித்து, ஒழித்திடத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். எனவே, முதலில் தமிழினத் துரோகிகளாக வாழும் அப்பாவித் தமிழர்களைத் திருத்துகின்ற மாபெரும் பணி நன்கு திட்டமிடப்பட்டு மிகமிகத் திட்டபமாகவும், நுட்பமாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டே ஆக வேண்டும். சாதிகளின் பெயராலும், அரசியல் கட்சிகளின் பெயராலும், மதங்களின் பெயராலும், பிறமண்ணினரான பிரமணர்களின் இந்துமதத் தலைமைகளாலும், இந்துமதத்தையே சத்தியிழக்கச் செய்த சமசுக்கிருத மொழியின் அடிமைகளாலும், பிரமண மாயையில் சிக்கிக் கிடக்கும் அப்பாவித் தமிழர்களாலும், அன்னியர்களின் சூழ்ச்சியால் உருவாக்கப்பட்டுவிட்ட தமிழினத் துரோகிகளாலும் நமது தமிழினம் சிதைந்து, சின்னொபின்னப்பட்டு, பிரிந்து, வேறுபட்டு, முரண்பட்டு, ஒற்றுமை அற்ற பல்வேறு தனிக் குடும்பங்களாக, கூட்டங்களாக இருக்கின்றது! இருக்கின்றது! இருக்கின்றது!

இந்தப் பெரிய சீர்குலைவை ஆபத்தான பாழ்நிலையை, வீழ்நிலையை உணராமல் தமிழினத்தைக் காக்க முயலுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும் 'இடிந்து விழும் பாழடைந்த அரண்மனைக்குள் அடிபட்டு மடிபவர் போல்' ஆகிவிடுவார்கள்! மடிபவர் போல் ஆகிவிடுவார்கள்! மடிபவர் போல் ஆகிவிடுவார்கள்! எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை! எனவேதான், யாம், எமது கருத்துக்களைப் பொதுவான முறையிலும், நிதானமான முறையிலும், சமாதான முறையிலும் எடுத்துக் கூறி வருகிறோம். எதிலும் வேகமோ, வெறியோ இல்லை! அதாவது, எம் காலத்தில் கருத்துப் புரட்சி ஏற்பட்டால் போதும்; அதன் பிறகு தேவைக்கேற்ப எப்பொழுதாவது செயல்புரட்சி விளையட்டும்! விளையட்டும்! விளையட்டும்! எனவேதான், எம்மோடு வந்து சேருபவர்களைப் பற்றியோ, எம்மிடமிருந்து விலகுபவர்களைப் பற்றியோ அதிகம் கவலைப் படாமல் அனைத்தும் தாத்தாக்கள், ஆத்தாக்கள் செயல் என்று பொறுமையோடு செயல்படுகிறோம், யாம்! ஆனால், வெறுமையோடு செயல்படவில்லை யாம்! இவற்றைப் புரிந்தும் புரிய வைத்தும் செயல்படுக.

8. ஐயா! மத வாதிகளிடையேயும், மத அருளாளர்களிடையேயும், மதத் தலைவர்களிடையேயும், மத இயக்கத்தார்களிடையேயும் ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தினால்தான்; 'போலிச் சாமியார்கள்', 'போலி மதவாதிகள்' என்று அனைத்து வகையான போலிகளும், காலிகளும், கூலிகளும், கருங்காலிகளும், எள்ளி நகையாடி ஏசியும், பேசியும் எழுதி வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே, அரசியல் வாதிகளில், கலையுலக வாதிகளில், இலக்கிய வாதிகளில், சமுதாயச் சீர்திருத்த வாதிகளில், வியாபாரிகளில், முதலாளிகளில், தொழிலாளர் தலைவர்களில், சமுதாயத் தலைவர்களில் எண்ணற்ற போலிகள், ஊழல் பேர்வழிகள், கள்ளச்சந்தைக் காரர்கள், திருடர்கள், கற்பழிப்புக் காரர்கள், கடத்தல் காரர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி யாரும் பேசுவதில்லை, ஏனாம் செய்வதில்லை. ஆனால், மத வாதிகளை மட்டும் மிக எளிதாக வாய் கூசாமல், மன நடுக்கமோ, சிந்தை

தடுமாற்றமோ இல்லாமல் போலிச் சாமியார் என்று குறை கூறிக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம், தமிழ் மொழியில் பூசை செய்யும் தமிழர்களான மடாதிபதிகளும், பீடாதிபதிகளும், தம்பிரான்களும், இந்துமதத் தலைவர்களும் மதிக்கப் படாமல்; சமசுக்கிருத மொழியில் பூசையினைச் செய்யும் சங்கராச்சாரியார்களையே இந்துமதத் தலைவர்களாக நினைப்பதுதான் காரணம். பச்சையாகச் சொல்லப் போனால் எந்த மடத்துச் சங்கராச்சாரியாராவது அல்லது எந்த பிரமணச் சாமியாராவது இதுவரைப் “போலிச் சாமியார்” என்று கிண்டல் செய்யப்பட்டதுண்டா? குறை கூறிக் குற்றம் சாட்டப் பட்டதுண்டா? இதுபற்றி எந்தத் தமிழனாவது சிந்தித்ததுண்டா?! அதாவது, எல்லாத் தமிழனுமே சுயநல வெறியில் இன மானத்தையும், மொழி உரிமையையும், நாட்டுப் பெருமையையும், அன்னியரிடம் அடகு வைப்பவர்களாகவும், காட்டிக் கொடுத்துக் கூலி பெறும் துரோகிகளாகவும் இருக்கிறார்கள்.

இப்படித் தன்னுணர்வற்ற, தன்மான உணர்வற்ற, தன்னம்பிக்கையற்ற, இனப் பற்றற்ற, இன ஒற்றுமையற்ற, மொழிப் பற்றற்ற, மொழி விழிப்புணர்ச்சியற்ற, நாட்டு உரிமையுணர்வற்ற, மதப் பிடிப்பற்ற தமிழர்கள்தான்; ஏராளமாக ஏமாளி நிலையில், அப்பாவி நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுையெல்லாம் நன்கு தர்க்க ரீதியாக, இலக்கிய ரீதியாக, வரலாற்று ரீதியாக போதிய அளவு செய்திகளையும், விளக்கங்களையும் தெரிந்தவர்களாக்கி விழிச்சியும், எழுச்சியும், செழிச்சியும், மலர்ச்சியும், வளர்ச்சியும் அடைந்திடச் செய்ய வேண்டும். அதன்பிறகுதான், விரோதிகளை எப்படிச் சமாளிப்பது, சந்தித்துப் போராடுவது, போராட்ட முடிவில் என்னென்ன செய்வது என்றெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். இவ்வளவு பெரிய நிதானமான, முறையான, முற்போக்கான, நாடு தழுவிய அறிவு வளர்ச்சிக்கும், உணர்வு விழிச்சிக்கும் கருத்து வளர்ச்சிப் பணி அருளாளர்களால்தான் செய்ய முடியும், ஆன்மீக வாதிகளால்தான் செய்ய முடியும், மத வாதிகளால்தான் செய்ய முடியும். எனவே, அன்புகூர்ந்து அருளாளர்கள்,

ஆன்மீக வாதிகள், மத வாதிகள் எனப்படுவோரின் ஒற்றுமைக்காக பாடுபடக் கூடிய நல்ல சூழ்நிலைகள் வளர்க்கப் பாடுபடுவோமாக! பாடுபடுவோமாக! பாடுபடுவோமாக!

9. ஐயா! இந்த நாட்டு மக்களிடம் தன்னம்பிக்கை மட்டும் குறைந்து போகவில்லை. பொருளுலக வாழ்க்கை பற்றிய புற நம்பிக்கையும் முழுக்கக் கெட்டு விட்டது; நசித்து மெலிந்து விட்டது. இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக, குடும்ப வாழ்வில் ஒருவருக்கு ஒருவர் இருந்திட வேண்டிய பற்றும், பாசமும், உறுதியும், பிடிப்பும், அன்பும், உறவும், நம்பிக்கையும், உரிமையும், உதவலும், ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருப்பதும் நலிந்து, மெலிந்து, சிதைந்து, சீரழிந்து விட்டன. எனவே, ஒவ்வொரு தனிமனிதரும் தங்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி மிகுதியாகக் கவலைப்படவும், அச்சப்படவும், பேராசையால் அலைபாயவும், நிலையற்றதாக எண்ணிடவுமாக இருக்கின்றனர்.

அதாவது, யாருமே யாரையும் நம்பாமல் தங்களால் முடிந்தவரை, தங்களுக்கென்று சொத்துக்களையும், சொந்தங்களையும் உருவாக்கிக் கொள்ள துடித்துக்கிறார்கள். எவருக்குமே எதிலுமே உண்மையான நம்பிக்கையோ, விருப்பமோ, ஈடுபாடோ இல்லை! இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை! எனவேதான், நாட்டில் குற்றங்களும், குறைகளும், துரோகங்களும், விரோதங்களும், நோய்நிலைகளும், பேய்நிலைகளும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. எங்கும் எதிலும் முழுமையில்லை. பதட்டமும், அரைவேக்காட்டு நிலையுமே அதிகமாக உள்ளன. இவற்றின் விளைவாக பெரும்பாலான நடுத்தர வயதினரும், இளைஞர்களும் யார் சம்பளம் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது கூலி கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது பரிசு என்ற பெயரால் இலஞ்சம் கொடுத்தாலும் சரி; அதற்கு ஏற்றபடி எத்தகைய ஈனமான செயலாக இருந்தாலும் நிறைவேற்றத் தயாராகவே இருக்கின்றார்கள்.

இதனால், இத்திரு நாட்டைப் பொறுத்தவரை மனித வாழ்வில் புனிதத் தன்மைகளும், இனிமைகளும், கனிவுகளும், அழகுகளும், நளின மெலினங்களும், மென்மை நுண்மைகளும், திண்மை

ஒண்மைகளும்..... ஏறத்தாழ முழுமையாகச் சிதைந்து காட்டுமிராண்டித்தனமான வெறிநிறைந்த பேராசை மிகுந்த மிருக வாழ்க்கைதான் தலைவிரித்தாடுகிறது. இவற்றை எண்ணிப் பார்ப்போர் யாருமேயில்லை. அனைத்துத் துறைத் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் அன்றாடம் கிடைக்கக் கூடிய பதவிக்கும், புகழுக்கும், பொருளுக்கும் ஆசைப்பட்டு தன்னல வெறியில் அலைந்து திரிபவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

இந்த இக்கட்டான, இழிவான, சோதனையான காலக்கட்டத்தில்தான்; நாம் செயலாற்றப் புறப்பட்டிருக்கிறோம். நமக்கு மிகமிக நன்றாகத் தெரிகிறது; மதத் துறையின் மூலம்தான், ஆன்மீகக் கருத்துக்களின் மூலம்தான், அருட் சிந்தனைகளின் மூலம்தான் இந்தச் சமுதாயத்தைச் செப்பனிட முடியும்! செப்பனிட முடியும்! செப்பனிட முடியும்! செப்பனிட முடியும்!

10. அருட்சித்தர் அவர்களே! இந்த நாட்டில் உள்ள கல்வியின் நிலைதான் இன்றுள்ள அனைத்துக் குறைகளுக்கும், கறைகளுக்கும் காரணம். அதாவது, கல்வி நிலையங்கள் அனைத்தும் ஏறத்தாழ அன்னியர்களின் கைகளிலே இருக்கின்றன. கல்வித் திட்டத்திலும், அன்னிய மொழிகளின் ஆதிக்கங்களே மிகுதியாக இருக்கின்றன. பாடத்திட்டங்களும், மாணவர்களின் வயதுக்கு மீறிய பெருஞ்சமையாக இருக்கின்றன. இவற்றால், மாணவர்கள் சிந்தனை ஆற்றல் அற்றவர்களாக; சொன்னதைச் செய்யும் எடுபடிகளாக; கூலிவேலை தேடித் திரியும் அடிமை மனம் படைத்தவர்களாக; எந்தவித உரிமை உணர்வோ, பெருமை உணர்வோ, தன்னம்பிக்கை உணர்வோ, துணிச்சலோ, வீரமோ..... இல்லாத அப்பாவிர்களாக, கோழைகளாக, அடிமைகளாக வாழத் தகுதி படைத்தவர்களாகத்தான் உருவாகுகிறார்கள். எனவே, வருங்காலம் கோழைகளின் தாயகமாகவே நம் நாடு மாற நேரிட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

நம் நாட்டின் அனைத்துத் துறைகளிலும் அன்னியர்களே ஆட்சி புரிகிறார்கள். நம்மவர்கள் அவர்களிடம் கைகட்டிச் சேவகம்

செய்பவர்களாகவே இருந்திடுவார்கள்! இருந்திடுவார்கள்!
இருந்திடுவார்கள்! அதாவது, கல்விச் சாலையில் பயின்ற அனைவருமே கூலிகளாக, காலிகளாக, போலிகளாக, அன்னியருக்கு வேலிகளாக வாழ்ந்திடுவார்களே தவிர தன்மானமோ, தன்னுரிமையோ, தன்னம்பிக்கையோ, இன மானமோ, இன ஒற்றுமையோ, இன உரிமையோ, பண்பாட்டுப் பிடிப்போ, பாரம்பரியப் பெருமையோ, வரலாற்றுப் பெருமிதமோ, நாட்டுப் பற்றோ, நாட்டு உணர்வோ முழுக்க முழுக்க இல்லாத..... கூலிக்கார மனம் படைத்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்.

எனவே, அஞ்சி அஞ்சிச் சாகும் கோழைகளையும், கெஞ்சிக் கெஞ்சிப் பிச்சை எடுக்கும் பிச்சைக்காரர்களையும், அடங்கி ஓடுங்கி அடிமைகளாகவே வாழும் கோழைகளையுமே உருவாக்கும் இன்றைய கல்வித் திட்டங்களையும், கல்விச் சாலைகளையும் முழுமையாக அடியோடு மாற்றித் திருத்தி அமைத்தே ஆக வேண்டும். அதாவது, மெய்ஞ்ஞானச் சூழலில், விஞ்ஞானக் கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும். **18 வயது வரை தூய உயர்தனிச் செம்மொழியில்தான் அனைத்து வகையான கல்விகளும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்** என்ற குருபாரம்பரியச் செய்தியை செயலாக்க வேண்டும்.

எனவே, 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் பிற மொழியைக் கற்பதோ, பிறமொழி வழியில் பிறகலைகளைக் கற்பதோ அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் நாகரீகம், தமிழ் வரலாறு, தமிழ் வாழ்வியல், தமிழ் மதம், தமிழ் இனம், தமிழ்க் கலை, தமிழ் நாடு..... என்ற சொற்கள் எல்லாம் பொருளுடையவைகளாகவும், பொருத்தமானவையாகவும் இருந்திடும்! இருந்திடும்! இருந்திடும்! அப்பொழுதுதான் தமிழர்கள் உலக மதங்களுக்கு மூலமாகவும், முதலாகவும், ஆரம்பமாகவும், கருவாகவும், தாயாகவும் இருக்கின்ற இந்துமதத்தின் மூலவர்களாவார்கள், கருவறை நாயகங்களாவார்கள், காவலர்களாவார்கள். அத்தகைய பொற்காலத்தையும் நற்காலத்தையும்

உருவாக்க **இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்** செயலாக்கப் புறப்பட்டு விட்டது! இதனைப் புரிந்தும், புரிய வைத்தும் தங்களைப் போன்றவர்கள் எங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்து எமது அஞ்சலே நிறைவு செய்கிறோம் யாம்.

இந்த அஞ்சல் உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களுக்கு விடுக்கப் படும் அருளார்ந்த அறிவுரை, அறிவார்ந்த அருளுரை, அறிவுரை, அருளுரை என்ற நான்கு வகையான இலக்கியத் தகுதிகளையும் பெறுகிறது. தங்களின் பொருட்டு இந்த நெடிய அஞ்சல் பிறந்திருப்பதால், தாங்கள் வரலாற்றுப் புகழைப் பெறுகிறீர்கள். இந்த அஞ்சலே விரைவில் அச்சிட்டுச் சிறிய நூலாக நாடெங்கும் அனுப்புங்கள். உங்களுடைய வாழ்வில் இதைவிட மிகப் பெரிய சாதனை வேறென்றும் இருக்கவே முடியாது! முடியாது! முடியாது! முடியவே முடியாது!

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பு

இந்துமதத்தந்தை, ஞானாச்சாரியார், குருமகாசன்னிதானம், பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்.
24/5/85.

//உன்மை நகல்//

நகலெடுத்தவர்: அருள்மிகு கோட்டை மாரியம்மன் சன்னிதானம், பேட்டைக் காளியம்மன் பீடாதிபதி, சுடலைக்காரி ஆதீனம், சித்தர் மகன், சித்தரடியான், ம.செ.விசயராகவன், B.Sc., DTVT., (S/O, C.M.Jeyaraman, 2/80, சுப்பிரமணியர் கோயில் அருகில், வேம்படிதாளம் (P.O.) சேலம் மாவட்டம், Pin: 637504.)

//இதன் மூலநகல்: சித்தரடியார் திரு ம.செ.விசயராகவன் அவர்களின் கையெழுத்தில் இருந்த நகல்.//

இயக்க வளர்ச்சி நிலை - குருதேவரின் விளக்கம்

17-6-84 ஞாயிறன்று **இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்க (இ.ம.இ.)** முதலாம் ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடைபெற்ற விழாவில் இ.ம.இ. தலைவர் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவுறார் வழங்கிய வளர்ச்சி நிலை விளக்கம்.

1. உலகம் முழுவதும் பதினெண்சித்தர்களால் அருள் ஊற்றுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு 48 வகையான வழிபாட்டு நிலையங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்தந்த வட்டார இயற்கைச் சூழலுக்கும், தேவைக்கும் ஏற்ப வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன. பதினெண்சித்தர்கள் தங்களது தாய்மொழியான தமிழ் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே உலகெங்கும் பல்வேறு மொழிகளைத் தோற்றுவித்து அவரவர் தாய்மொழியிலேயே வழிபாடுகள் நிகழ்த்திட ஏற்பாடுகள் செய்தனர்.

பூசை மொழி வாசகங்களும் (எழுதப்பட்டவை), வாக்குகளும் (எழுதாக் கிளவிகள்) ஓதப்படும் போது தமிழ் மொழியின் அடிப்படை ஒலிகளாகவே இருப்பதை என்றென்றும் எவரும் உணரும் வண்ணமே உலக மொழிகளும், வழிபாட்டு நெறிமுறைகளும் படைக்கப் பட்டுள்ளன. எனவே, மொழிச் சர்வாதிகாரமோ, ஆதிக்கமோ, அடிமை நிலையோ உருவாகாமல் என்றென்றும் மதத் தனிமைகள், விடுதலைகள், தன்னுரிமைகள் போற்றிப் பேணப்பட வழிவகைகளைச் செய்துள்ளனர் பதினெண்சித்தர்கள்.

2. பணக்காரர்கள் வசதிமிக்க வாழ்வு, வளமான உணவு, அடிக்கடி கோயில் வழிபாடு, தேவைக்கேற்ப மந்திரவாதி பூசாறி

மருளாளி உதவி பெறல்,..... என்பனவற்றால் பேய், பிசாசு, காற்று, கருப்பு, கோள், மீன், இராசி..... முதலியவைகளின் பாதிப்புகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், ஏழை, எளிய, பாட்டாளிப் பாமர மக்கள் நாத்திகத்தால், கடவுள் மறுப்பால், சோம்பேறித்தனத்தால், வளமற்ற உணவால்,..... மேற்படிப் பாதிப்புகளால் மெலிந்தும், நலிந்தும், கேட்டுறும் துன்புகின்றனர். இவற்றால், பாட்டாளி வர்க்கத்தையும், மத்தியதர வர்க்கத்தையும் காப்பாற்றும் பொருட்டே ஒவ்வொரு ஊரின் பல பகுதிகளிலும் அ.வி.தி. நிலையங்களை அமைத்து அருளை மருந்தாகவும், விருந்தாகவும் வழங்கிடும் பணியினைப் பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி உருவாக்கியுள்ளார். இப்பணி இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் வளர்ச்சி நிலையை விளக்குவதாகவே உள்ளது.

3. **“இம் மன்னுலகில் ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டையோ! ஒரு மாநிலம் மற்றொரு மாநிலத்தையோ! ஒர் இனம் மற்றொரு இனத்தையோ! ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியையோ!.... அடக்கியாளுவதும், அதிகாரம் செய்வதும், சுரண்டுவதும், அடிமைப்படுத்துவதும் தவறு! தவறு! தவறு!....”** என்று பதினெண்சித்தர்கள் விளக்கியுள்ளனர். இக் கருத்துப்படியே, ‘தனியுரிமை’, ‘தன்னுரிமை’, ‘தன்னாட்சி’, ‘தன்மான வளர்ச்சி’ முதலிய பண்புநலன்கள் உலகெங்கும் பேணப்படுதற்காக உழைக்கவே இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

எனவே, மேற்கூறிய பண்புநலன்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும், தமிழகத்திலும் பேணி வளர்க்கப்பட, முயல வேண்டிய கடமை இ.ம.இக்கும் உண்டு. இதனை அனைவரும் தெரிய, அறிய, புரியச் செய்வதில்தான் இன்றைய பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் வாழ்நாள் செலவாகிறது.

4. முதலில் தமிழர்களுக்குத் தாய்மொழிப் பற்றும், இன ஒற்றுமையுணர்வும் தழைத்தோங்கச் செய்ய வேண்டும். தமிழினத் துரோகிகளே இல்லாத நிலையை உருவாக்கிய பிறகுதான் விரோதிகளைப் பற்றிய சிந்தனையும், செயலும் பிறக்க வேண்டும். இதற்குப் பண்பாட்டுப் புரட்சியும், மொழி உணர்ச்சியின் விழிச்சியும், மத உணர்ச்சியின் எழுச்சியும், இன உணர்ச்சியில் செழுச்சியும் ஏற்பட வேண்டும். அதற்கேற்ற பணிகளைச் சிந்தித்துத் திட்டமிட்டுச் செயலாக்கலே இ.ம.இ. வளர்ச்சி நிலை விளக்கம்.

(இதேபோல், மொத்தம் பத்துக் கருத்துக்கள் உள்ளன.)

//மூலம்: 26/07/1984இல் வெளியிடப் பட்ட 'குருதேவர்' அறிக்கையில் அச்சிட்ட கட்டுரை. மொத்தம் பத்துக் கருத்துக்கள் உள்ளதாக இக்கட்டுரையில் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள நான்கு கருத்துக்கள் போக மீதம் உள்ள ஆறு கருத்துக்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதை இங்கு குறித்துக் கொள்கிறோம்.//

உண்மையான இந்துமதம்

எந்நேரமும் குருதிப் பலியில் மகிழ்ந்து அருளாட்சி செய்யும் 48 வகையான கடவுள்கள், 48 வகைச் சித்தர்கள், 48 வகைச் சித்தியாளர்கள், 48 வகைக் கருவறைகள், 48 வகை அருளாளர்கள், 48 வகை அருட்பட்டத்தார்கள்..... முதலியவர்களைக் கொண்டு இம்மண்ணிலகில் பதினெண்சித்தர்களால் உருவாக்கப்பட்டதே உண்மையான இந்துமதம்.

இது சீவநெறி => சிவநெறி => சைவ

நெறி என்றழைக்கப் படுவதே

மரபு.

இந்து மத வரலாற்றுப் பேருண்மைகள்

பிறப்பிடம்: இளமுறியாக் கண்டம் (The lost Lemuria) எனும் கடலுள் மறைந்த 'குமரிக்கண்டம்'.

காலம்: பதினெண்சித்தர்களால் அனாதிக் காலத்தில் அதாவது கி.மு.43,71,101ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

மொழி: தமிழ் மொழி.

வழிபாட்டு நிலையம்: 108 வகைத் திருப்பதிகள், 243 வகைச் சத்தி பீடங்கள், 1008 வகைச் சீவாலயங்கள்.

இந்துமத நூல்கள்:

பூசைமொழி நூல்கள்	-	108
பூசைவிதி நூல்கள்	-	48
தத்துவ நூல்கள்	-	96
செயல்சித்தாந்த நூல்கள்-		144
குருபீட நூல்கள்	-	36
ஆக மொத்தம்	-	<u>432</u> நூல்கள்.

இந்துமதப் பயன்கள்: தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு எனும் நான்கையும் வடிவப்படுத்தி வளமான வாழ்வு பெறச் செய்தல்.

இந்து மதம் என்பது முன்றோர் வழிபாடு, மூத்தோர் வழி நடத்தல்.

அறவி, உறவி, துறவி, மறவி எனும் நான்கு வகையிலும் வாழ்வது மத வாழ்வு.

அருவம், அருவுருவம், உருவ அருவம், உருவம் எனும் நான்கு வகை வழிபாடும் பயனுடையனவே.

***ஆதாரம்:** மூலப் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி ஆதிசிவனாரின் குருபாரம்பரியம்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கத் தலைவராகவும், இந்துவேத நாயகமாகவும் செயல்பட்டுத் தமிழினத்தின் இந்துமத அருட்பேரரசான பிற்காலச் சோழப் பேரரசை (கி.பி.785 - 1279) உருவாக்கினார்.

இவருக்கு அடுத்து 900 ஆண்டுகள் கழித்துப் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் திருத்தோற்றம் எடுத்த ஞானாச்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்களின் குருவாணப்படி இந்துவேத இலக்கியங்கள் இதில் வெளியிடப் படுகின்றன. இவை ஞாலகுரு அவர்கள் அமைத்திட்ட கையெழுத்துப் பிறதி நூலகங்களில் எழுத்து மங்கிக் கொண்டிருக்கும் நகல்களின் பிறதிகளாக வழங்கப் படுகின்றன.

அம்மையப்பர்

Published under the Divine Grace of His Holiness 12th Pathinensiddhar Peedam, Gurudevar, Gnaalaguru Siddhar Arasayogi Karuvooraar by the Indhu Ilakkiya Kazhagam (இந்து இலக்கியக் கழகம்), Arani, Thiruvallur Dt. Printed by Mr Sivaraman, Kamarajapuram, East Tambaram. Cell: 09972130609. at Sri Vignesh Printers, Madurai.

www.newsletters.gurudevar.org
Email: indhuism@gmail.com